

Tekrar Yol Ayırımı

7 Haziran seçimlerinden önce Türkiye'nin bir yol ayrımında olduğunu; AKP'nin tek başına iktidarının engellenebilmesi koşullarında barış ve demokratikleme sürecinin başlangıcı olabileceği, tersi durumda ise diktatörlükün kurumsallaşacağı tespiti yapılmıştı. 7 Haziran seçimleri birinci olasılık doğrultusunda sonuçlandı. Ancak CB Erdoğan bu sonucu kabullenmedi. Mevzuatı seçim tarihini belirledi. Türlü yöntem ve taktikler sonucunda AKP kaybettiği oyları tamamladı ve tek başına hükümet kurma durumuna geldi.

Bu uygulama, sandık, seçim ve Meclisin Türkiye'nin sorunlarının çözümü konusunda belirleyici olamayacağını gösterdi. Bundan sonra ülkenin geleceği parlamento dışı mücadele tarafından belirlenecek. Egemen sınıfların iktidarı ise bunu engellemeye çalışacak. Onun için de devrimci güçler, işçi sınıfının sendikal ve siyasal güçleri üzerinde baskı ve terör artırılacak. Diktatörlük kurumsallaştırılmaya ve tüm muhalefet susturulmaya çalışılacak.

Bugün Kürdistan'da devrimci yükseliş koşulları yaşanıyor. Bu durum kendi kendine oluşmadı. Binlerce Kürt özgürlük savaşçıları can verdi, ağır bedeller öndendi ama kararlı ve fedakarca mücadele sonuç verdi. Bir avuç devrimcinin yakıtı ateş milyonları sardı. O kadar etkili oldu ki, Edirne'ye kadar etkisi oldu. Ancak asıl önemlisi, bu mücadele sayesinde Kürt halkının bölgedeki ezici çoğunluğunun ulusal demokratik hakları için özgürlük mücadelesine katılması oldu.

Mevzuatı seçimlerin iptal edilmesi ile ortaya yeni bir durum çıkmıştır. Türkiye'nin tümü, aynen Kürt halkı gibi ve Kürt halkıyla birlikte ezici çoğunluğu ile bu mücadeleye katılmak zorundadır. Türkiye halklarının nüfusunun yüzde doksandan fazlası kafa ve kol emeğini gücü olarak satan işçi sınıfı, yoksul emekçiler, topraksız ve az topraklı köylüler ve güvencesiz işsizlerdir. Bu sınıf ve katmanlar aya kalkmalı, iktidara yönelmelidir. İşçi sınıfının politik önderliği altında siyasal anlamda Türkiye işçi sınıfı hareketinin devrimci güçleri ile Kürt ulusal demokratik güçlerinin özgürlük hareketi bu ülkenin geleceğini yönlendirip devrimci bir etimene yeteneğine sahiptir. Önemli olan bu enerjinin güce dönüştürülmesi ve gayrimdevrimci burjuva iktidarına son verilmesidir. Artık bu yola girilmiştir, gereği yapılmalıdır.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 2 Kasım 2015 Tarihli Açıklaması

1 Kasım 2015 Erken Genel Seçim Sonuçları Üzerine Yeni İnsal Direnişimi Örgütlemek için Görev Başlamalı!



1 Kasım 2015 seçimleri egemen sınıfların ve onların iktidarının 7 Haziran 2015 seçim sonuçlarını, halkların iradesini tanımaması sonucu gerçekleştirilmiştir.

1 Kasım seçimleri arasında ülkeyi yöneten, "Seçim Hükümeti" olarak adlandırılan Savaş Hükümeti gayrimdevrimci, terör ve savaş ortamının körüklenmesine çanak tutmuştur. Suç işlemiştir.

Kendi faşist Anayasalarını dahi işine neyerek fiili olarak "Başkanlık" görevini yürüten Recep Tayyip Erdoğan, egemen sermaye sınıfları adına yürütülen seçim stratejisinin baş aktörüdür. 13 yıllık Başbakanlık ve son dönem Cumhurbaşkanlığı döneminde işçi sınıfına, yoksul emekçilere, Kürt halkına karşı işlenen tüm suçların sorumlusu Diktatör Erdoğan'dır.

Birlikçi tekelci burjuvazi, ordunun tepesi ile bürokrat ve teknokratlardan oluşan birlikçi Oligarşi bir süre daha Erdoğan ve AKP Rejimi ile yürüme kararı almıştır. AKP-CHP Koalisyonu alternatifleri veya Erdoğan'sız AKP planları ya da ama geçmemiştir.

ABD emperyalizmi ve AB'nin emperyalist merkezleri Diktatör Erdoğan ve onun başlı AKP Rejimi ile devam kararı almışlardır.

MHP, AKP ile devletin yönlendirmesi altında gizli bir ittifak kurmuştur. Burjuvazinin tüm kurum ve kuruluşları AKP'ye destek vermiştir.

AKP Rejimi, egemen sınıfların oluruyla ülkeyi baskı ve terör ortamına sokmuş, ekonomiyi baltalamış, halkların her türlü tedirginliğini artırılması yönünde saldırgan yöntemler uygulamıştır. Halkları korkutmak, sindirmek ve teslim olmaya yönelik bir strateji geliştirmiştir.

HDP'nin bu koşullarda barajı tekrar yıkması ve oy oranını belli kayıplara rağmen koruması önemli bir başarıdır. Çünkü, AKP Rejiminin amacı HDP'yi baraj altında bırakmaktır. HDP il ve ilçelerine, üye ve yöneticilerine, ve hatta Genel Merkezi'ne yönelik azgın saldırılar, her partinin gözüne düşürülen saldırılar değildir.

HDP'ye sözde "muhalif" Doğan Medyası dahil, burjuvazinin tüm kitle iletişim araçları kapılarını kapatmıştır. Ankara Katliamı sonrasında HDP'nin ve HDP'yi destekleyen ilericileri, devrimci, demokrat güçlerin miting yapması fiilen engellenmiştir. Buna karşın AKP kitle mitinglerine, TV'lerde boy göstermeye, Belediyelerin ve Valiliklerin, kısacası devletin tüm olanaklarını kullanmaya devam etmiştir.

Diktatör Erdoğan seçimin öngününde ATV, A-Haber ortak yayınına çıkarak tüm söylemlerini HDP'ye saldırı üzerine kurarak açıkça AKP'ye oy istemiştir. Kendi koydukları yasalar pervasızca işlenmiştir.

Bu seçimler bir kez daha göstermiştir ki; Çözüm parlamentoda değil, toplumsal mücadelenin tüm alanlarında yürütülecek sınıf savaşımı sonucunda yeni insal bir direnişimi ve başkaldırı sonucu elde edilecektir. Parlamento ya yansıtacak olan bu mücadelenin sonuçları olacaktır.

HDP'nin elde ettiği başarı ve koruduğu başarı böyle bir savaşımın sonucunda elde edilen ve parlamento ya yansıyan sonuçlardır. Bu deneyim emdi toplumun tüm dokularına yayılmalıdır.

Ankara Katliamı sonrasında daha güçlü, daha da yeni insal mitingler

Ortak Mücadelenin Gerekli i

o Mehmet KADIRGA

AKP'nin türlü tezgahlar sonucunda tek baına hükümet kurma durumuna gelmesi, ulusal ve uluslararası sermaye çevrelerinin kararıdır. Önümüzdeki süreç içi sınıfı, yoksul emekçi halklar ve özellikle Kürt halkı üzerinde baskı, terör ve imha politikalarının artacağını gösteriyor.

Türkiye'deki tüm gerici, faist politik güçler – ki Ergenekoncu asker ve sivil güçler buna dahildir – sıkı bir i birli i içindedir. Tüm baskı ve saldırı planları birlikte tasarlanıp uygulanmaktadır. İçi sınıfının ve Kürt halkının yıllar süren zorlu mücadeleler ile elde ettikleri tüm kazanımların son kırıntıları geri alınacaktır.

Bu saldırı, baskı ve imha politikalarına karşı içi sınıfı ve yoksul emekçi halkların tek çözümü AKP iktidarına son verilmesidir. AKP, bunu engellemek için içi sınıfı ve yoksul emekçi halkları örgütlemeye çalışıyor. Devletin tüm maddi ve manevi olanaklarını kullanarak, yoksulları para ile satın almaya, içileri kendilerinin finanse ettikleri sendikalarda örgütlemeye, dini duyguların istismarını yaygınlaştırıyor. Kürt halkını düman ilan ederek milliyetçi duyguları körüklüyor.

AKP iktidarına son vermek, burjuvazinin iktidarına son vermek ve proletarya iktidarının kurulmasına gerektirir. Ancak bunun nesnel ve öznel koşullarının henüz olgunlaşmadığı koşullarda, proletarya devriminin koşullarının yaratılması için AKP ile çelişki olan tüm devrimci, demokratik halk güçlerinin i birli i ve toplumsal alanlarda birliktir. Bu

alandaki da güncel ve mümkün olan en gerçekçi olanak içi sınıfının devrimci güçleri ile Kürt Özgürlük Hareketi'nin iktidara karşı ortak mücadelesidir. Bu mücadele süreci içinde proletarya devriminin güçlerinin yaratılması ve proletarya iktidarının koşullarının da komünistlerin en belirleyici görevidir.

Bu gerçeği dile getirmek yeterli değildir. Örgütlenmelerin çalışmalarında, politikalarında ve günlük pratiklerinde içi sınıfının, yoksul emekçi halkların, memurların, aydınların, Türk-Kürt ayrımı yapmaksızın mücadelelerini yükseltmeleri, Türk içi, emekçi ve memurlarının, Kürt içi, emekçi ve memurlarıyla, Kürt halkına karşı girişilen imha politikalarına karşı fiili eylemleri gerçekleştirmeleri bugün yakıcı bir görev oldu. U kadar iktidar yürüyüşünün de gereğidir. AKP iktidarı ve genelde burjuva iktidarı ancak ortak mücadele ile yıkılabilecektir.

TKP Merkez Komitesi'nin 2 Kasım 2015 Tarihli Açıklaması

Yınsal Direni i Örgütlemek...(1. Sayfadan devam)

düzenlenseydi, AKP Rejiminin bu saldırılarına halkların tepki ve nefreti, tüm demokrasi, emek, barış, özgürlük ve sosyalizm güçleri tarafından fiilen dile getirilseydi, HDP'nin alacağı oy oranı yüzde on beşleri aşardı.

Türkiye içi sınıfının devrimci güçleri ve Kürt ulusal demokratik güçleri en son Ankara Katliamı'nda da yandı gibi, 1921'lerde Mustafa Suphi ve yoldaşlarının katledilmesi ile başlayan, 1 Mayıs'larda, üniversitelerde, fabrikalarda, dağlarda, kırlarda bedel ödeyerek bu günlere gelmişlerdir. Türk, Kürt ve diğer halklar binlerce gencini bu mücadelede yitirip feda etmiştir. Bu güçler bundan sonra da bedel ödemeye kararlıdır. Ancak bedel ödeyecek olan sadece bu ülkenin devrimci, demokrat, sosyalist, komünistleri olmamalıdır. Asıl bedel ödemesi gereken egemen burjuvazi ve onların iktidardaki temsilcileridir. Biz onlara bedel ödetmek için bedel ödüyoruz.

Bu anlamda, Ankara Katliamı sırasında güvenlik gerekçesi ile geri adım atılması, AKP Rejiminin tam da istediğini uygulaması anlamına gelmez. AKP Rejimi ve devlet güçleri amaçlarına ulaşmak için nasıl ki her türlü yöntemi uyguluyorlarsa, biz de onların saldırıları karşısında savunmaya geçmek yerine daha fazla direniş, daha yınsal tepki yaratılmasını sağlamak

durumundayız.

içi sınıfının devrimci güçlerinin önümüzdeki dönem önünde duran en önemli görev, içi sınıfını, ezilen yoksul emekçi halkları, AKP'nin ve genelde burjuvazinin demagojik, yalancı politikalarının etkisinden kurtarmak, kendi öz mücadele deneyimleri temelinde örgütlemek ve yınsal direnişini yükseltmektir.

AKP iktidarı şimdi içeride ve dışarıda içi sınıfına, Kürt halkına, barış ve demokrasi güçlerine karşı saldırılarını artıracaktır. Suriye'ye, Rojava'ya yönelik saldırgan politikalarına hız verecektir. İçeride de baskı ve saldırganlığı geliştirecek en ufak bir hak arama istemine karşı sert tepki verecektir. Hukuksuzluğu yaygınlaştıracak, sendikal ve demokratik hakları daha da budamaya çalışacaktır. İçi sınıfını kendi kontrolü altındaki i kolu sendikaları ve konfederasyonlara yöneltmek için türlü oyunlar tezgahlayacak, kendi koydukları yasaları hiçe sayacaktır. İşçilerin, köylülerin, memurların, öğrencilerin, emeklilerin, yoksulların yaşam koşulları daha da zorlaşacaktır.

Türkiye içi sınıfı hareketi ile Kürt ulusal demokratik hareketinin ortak mücadelesi iktidarı hedefleyecek bir sınıf mücadelesi temelinde geliştirilmelidir. Burjuvazi'nin iktidarına köklü olarak son

verip içi sınıfının ve yoksul emekçi halkların iktidarı kurulmadıkça sürece Türkiye halkları özgür olamayacaklardır. Burjuvazi buna direnmektedir. Onun için seçimleri dahi geçersiz kılıp kendi belirlediği koşullarda yeni seçimler düzenleyebilmektedir. 1 Kasım 2015 seçimleri bize bunu açıkça göstermiştir. Bu deneyden öğrenmek, gerekli sonuçları çıkarmak ve sınıf mücadelesini yükseltmek güncel zorunlu görevimizdir.

HDP'nin bütün bu olumsuz koşullar altında elde ettiği başarı ve daha iyisini gerçekleştirmek anlamında bu seçimlerde yapılan hatalardan çıkarılan deneyimler temelinde sınıf savaşımını yükseltmek, yınsal direnişini örgütlemek için görev başına.

Partimiz, Merkez Komitesi üyemiz Kadri Erol yoldaşı Ankara Katliamı'nda kayıp vererek bu seçim sürecinden bilerek çıkmıştır. Kadri yoldaşın anısını yaşatmak, O'nun u runa mücadele ettiğideğerleri bu topraklarda gerçekleştirmek için savaşmak demektir. Kadri yoldaşın sözümüz, Suphi, Bilen ve Deniz yoldaşlara verdiği sözümüzün perçinlemesidir. Gereği görevimizdir.

Kapitalizm barbarlık demektir. Kurtuluş ve Özgürlük Sosyalizm'dedir.

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi, 2 Kasım 2015

Parti Çalıması

o Ali Oktay KAYA

Parti çalımalarımız ülke topraklarında süren on yıllık bir çalıma sonucunda belirli bir amaçmaya ulaştı. Bu on yılın öncesinde de Sovyetler Birliği ve Sosyalist Dünya Sistemi'nin karıdevrim tarafından yıkılması ve bu olgu ile sıkı sıkıya bağlı olan partimizin likidasyonunu amaçlamada konusunda yürütülen ayrıntılı ve hassas bir ideolojik, politik değerlendirme çalıması vardır. "Yıkılmak kolay ama kurmak zordur" derler. Biz bu sözün karılığını kendi yakın pratik tarihimizde yaşadık. Bu süreç kesinlikle kolay olmadı. Birlikte "yola devam" dedimiz kimi yolda larımız ara duraklarda indi, kimilerini de biz indirmek zorunda kaldık. Çünkü, üstlendiğimiz görev, işi sınıfına karı, dünya devrimci güçlerine karı ciddi sorumlulukları olan bir görevdi. Bu görevi "hobby" gibi yaşamaya geçirmek mümkün değildi. Zor yaşamaya ve çalıma ko ullarına karın, on katı enerji sarfederek, kendi "özel" yaşamımızdan feragat ederek, her şeyini partiye adayan bir kadro ancak bu görevleri yerine getirebilirdi. Bu herkes için zorunluluk demek değildi. Onun için teorik, ideolojik, politik ve örgütsel normlarımıza uyan hiç bir yolda ırdı lamadık. Ancak her yolda katkıda bulunabildiği oranda görev ve sorumluluk üstlendi. Sorumluluk almak ve eksiksiz yerine getirmek, disiplin ve hesap verme anlayışı olmadan yetki kullanmak mümkün değildir. Daha az katkı yapabilecek yolda lara ona göre görevler verildi veya sadece destekleri alındı. Fakat sonuçta ciddi bir noktaya ulaşıldı. Bugün Türkiye Komünist Partisi, ülkenin önemli il ve ilçelerinde kendini hissettiren biçimde bir örgütlülüğü kazanmış durumdadır. Bu her yanıyla tüzümüümüzde ön görülen organ ve normların oluşturulabilmesi ve tıkır tıkır çalıması anlamına gelmemeli. Bu duruma ulaşmak için henüz yerine getirmemiz gereken görevler mevcut. Ve belki de biz hiç bir zaman durumumuzdan memnun olmayacağız. Fakat önemli olan olgu, Merkez Organını düzenli yayınlayabilen ve binlerce işçi ve emekçiye ulaştırabilen bir mekanizmanın kurulabilmesi olmasıdır. Onun dışında da onbinlere dayanan bir sayıda kesime farklı yayınlar yoluyla ulaşabilmiş olmamızdır.

Önümüzde duran temel görev, yayınlarımız yoluyla ulaştığımız işçi ve emekçi kesimlerin içinden oluşan çevremizin sağlamlaştılması, kalıcılığın sağlanması, bilinçlendirilmesi ve

bu çevre içinden yeni kadrolar kazanılması konusudur. Bunun için de, yayınları ulaştırma ve emekçi yerellerinde, bu yayınlar çerçevesinde "okuma grupları" ve "çalıma grupları" örgütlenme çalımasına sistematik olarak yaklaşmak ve daha fazla önem vermek zorundayız. Her bir yolda ve komite, yayın dağıtımını ve ulaştırma işi, emekçiler ve köylüler, gençler ve kadınlar, işsizler ve emekliler konusunda de erlendirmeleri daha titiz yapma ve okuyucular içinde oluşan yeni aktivistler ile yayınları daha geniş ve yeni çevrelere ulaştırma görevini yerine getirmelidir. Amaç, bu çalıma grupları temelinde yapılan çalımalar sonucunda, öncül güçler, yerel liderler, gençlik ve kadın aktivistlerini parti komitelerinde, temel parti birimleri (hücrelerde) örgütlü hale getirmektir. Ve çalıma gruplarını partisiz, sempatzan unsurlar ile sürekli çoğaltıp genişletmektir.

TKP, Leninci yeni tipten bir partidir. Örgütlenme ilkeleri, yolda larının görevleri, parti yaşamı sorumluluk gerektirecek düzeyde ayrıdır. Parti çelik bir çekirdek olmak ve her koşulda yaşamını sürdürmek zorundadır. Toplumun her alanında, her kurum ve kuruluşunda faaliyet yürütür. Komünist olmak ise bu tüzüksel normlara harfiyen uyabilecek ve parti organlarının otoritesini tartışmasız kabul ederek uygulayacak nitelik demektir. Tartışmasız ve koşulsuz uygulanacak bu norm ve kararlar, Leninci parti ilkeleri temelinde şekillenir. a) Demokratik santralizm, yani kararların tartışılarak aşağıdan yukarıya doğru çoğunluğun iradesi ile alınması ve aynı bilinç ile organlarda alınan kararların yukarıdan aşağıya amasız, fakatsız uygulanması ve denetlenmesi. b) Azınlığın, çoğunluğun kararlarına eksiksiz uyması. c) Ele tiri ve öz ele tiri mekanizmasının örgüt yaşamının bir ilkesi olarak içselleştirilerek uygulanması, ve d) bunun sonucunda tüzüksel çerçevede belirlenen disiplin normlarının ve çalıma ilkelerinin eksiksiz, itirazsız yerine getirilmesi. Bu tür bir politik yaşamaya herkesin uyması istenemez ve beklenemez. Ancak, bu alanda "kadrolar" olmak isteyen arkadaşlar da ancak bu koşullara uyabilecekler ise yolda lara ulaşabilirler, yani komünist olabilirler. Olamayacaklar ise de çok iyi bir parti sempatzanı, yolda ları, destekleyicisi olabilirler. Derin konspirasyon koşullarında çalıma partinin farklı bir örgütlenme anlayışı olması düşünülemez. Ancak partinin çalıma alanları çok yönlüdür. Demokratik örgütler, inisiyatifler,

sendikalar, forumlar, siyasi partiler, emek ve meslek örgütleri gibi onlarca kuruluş içinde görüşlerimize, siyasi amaçlarımıza sempati duyan, ancak illa ki partiye yakın olmayı veya içinde olmayı göze alamayan binlerce, onbinlerce, dürüst, namuslu, yolda ları, devrimci vardır. Partimizin siyasi çizgisini sonuna kadar doğru bulan, yayınlarını da satan, hatta etkinliklerine de katılan ama örgütlü olma konusunda kendini hazır hissetmeyen yakın sempatzanlarımız rahatlıkla bu çevreler içinde çalıma malarını sürdürebilirler, çalıma grupları oluşturabilirler. Partimizin komiteleri bu çalımalara kesinlikle duyarsız kalmayacak, gerekli desteği verecek ve hatta içinde yolda larımız da yer alabileceklerdir. Bugün yaygın şekilde uygulanan bu yöntemi bundan sonra daha da geliştirmek, parti çalımalarının geliştirilmesi açısından çok değerli bir yoldur.

Atılım'ın bu sayısında (Kasım 2015) yolda lar ve sempatzanlarımız arasında ayrıntılı olarak okunup tartışılması, parti komitelerinde ve çalıma gruplarında eleştirim notu olarak ele alınması için Lenin'in 1902 yılında kaleme aldığı "Örgütsel Görevlerimiz Hakkında Bir Yolda lar Mektup" makalesini yayınlıyoruz. Burada Leninci Parti normlarının o dönemin pratik koşullarında örnekleri ile yaşamadaki karılığını ele alınmıştır. Kuşkusuz ki bugün, posta, internet ve sosyal medya kullanımı ile teknik daha elverişli hale gelmiştir, ancak konspiratif bir çalıma mada teknik gelişmeleri daha iyi uygulamada özünde de işin bir niteliği olmamıştır. Bu makalede, çalıma grupları, parti komiteleri, yolda ların nitelikleri, yayın ile dağıtım ve örgütlenme çalımaları üzerine ciddi bir görüşler verilmektedir. Aynı zamanda barış koşullarında gayet normal yayın dağıtımını amaçlı olarak kurulan mekanizmaların ve o mekanizmaların içinde yer alan yolda lar ve komitelerin, savaş ve mücadele koşullarında, barış koşullarında oluşturulan bu amaçlar sayesinde devrimci bir ayaklanmanın alt yapısını oluşturduklarını Lenin çok net ve sarıh bir biçimde izah etmektedir.

Türkiye Komünist Partisi'ne gönül vermiş ve daha fazla katkıda bulunmak isteyen her arkadaşımızın ve özellikle de yolda larımızın bu makaleyi bizim bugün için önemle koyduumuz görevler ve olanaklarımız çerçevesinde dikkatle okumalarını sadece tavsiye edebiliriz.



Lenin'den: "Bir Yolda a Örgütsel Görevlerimiz Üzerine Mektup"

o V. . LEN N

Sevgili yolda ,

"St. Petersburg Devrimci Partisinin Örgütlenmesi" tasla ının ele tirisi iste inizi memnuniyetle yerine getiriyorum. (Anla ılan, bununla, St. Petersburg'daki Rusya Sosyal-Demokrat ı Partisinin alı malarının örgütlenmesini kastediyorsunuz.) Ortaya koydu unuz mesele öylesine önemli ki, St. Petersburg Komitesinin bütün üyeleri ve hatta genel olarak bütün Rusya Sosyal-Demokratları bu meselenin tartı ılmasına katılmalıdırlar.

Her eyden önce, "Mücadele Birli i"nin eski (dedi iniz gibi, "Bundcu") örgütlenmesinin i levsizli ine ili kin açıklamanıza tamamen katıldı ımı belirtmek isterim. Raboçeye Dyelo taraftarlarının "demokratik" ilkeleri öne sürerken büyük kibirlilik ve inatçılıkla savunuculuğu unu yaptıkları seçim sistemine, ilerici i iler arasında ciddi bir e itim ve devrimci terbiye yoklu una ve i çilerin aktif çalı malarından kopmalarına de iniyorsunuz.

Evet, durum öyle: 1) (sadece i iler arasında de il, aydınlar arasında da) ciddi bir e itimin ve devrimci ö retim ve terbiyenin olmayı ı; 2) seçim ilkesinin yersiz ve a ırı ölçüde uygulanması; ve 3) i çilerin faal devrimci çalı malara yabancıla maları. St. Petersburg örgütünün ve Partimizin daha birçok yerel örgütünün temel zaafı buradadır.

Mektubunuzdaki ana hatlardan anlayabildi im kadarıyla, örgütsel görevler hakkındaki temel görü ünüzü gerçekten payla yıyor ve örgütlenme planınıza katılıyorum.

Ve de, bütün Rusya çapındaki çalı mayla ve bir bütün olarak Parti faaliyetiyle ilgili görevlere özellikle vurgu yapılması yolundaki görü ünüzü tamamen katılıyorum. Bu, sizin tasla ınızın Birinci Maddesinde öyle ifade edilmi : " iler arasında sürekli muhabirleri bulunan ve örgütün çalı malarıyla sıkı ba ı olan Iskra gazetesi, Partinin yönetici merkezidir (sadece bir komitenin ya da bölgenin de il.)" Ben sadece, teorik gerçekleri, taktiksel ana hatları, genel örgütlenme görevlerini ve herhangi bir an için tüm Partinin genel görevlerini geli tirip ortaya çıkaran gazetenin, partinin ideolojik önderi olabilece ini ve olması da gerekti ini belirtmekle yetinece im. Ama ancak, bütün komitelerle ki isel ba ları olan, Rusya Sosyal-Demokratları arasındaki en nitelikli bütün devrimci güçleri bünyesinde birle tiren ve

yayınların da ıtılması, bildirilerin basılması, güçlerin gere ince da ıtılması ve özel u ra ları üstlenecek ki ilerinin ve grupların atanması ve gösterilerinin ve bütün Rusya çapında bir ayaklanmanın hazırlanması vb. gibi Partinin bütün genel meselelerini yöneten özel bir merkezi grup (Merkez Komitesi olarak adlandırılmalı) hareketin do rudan pratik önderi olabilir. Örgütün derin bir konspirasyon uygulama ve hareketin süreklili ini koruma zorunlulu u oldu una göre, Partimizin iki yönetici merkezi olabilir ve olmalıdır da: bir M.O. (Merkez Organ) ve bir M.K. (Merkez Komitesi). Birincisi, ideolojik; ikincisi de, do rudan ve pratik önderlikten sorumlu olmalıdır. Bu gruplar arasındaki eylemde birlik ve gerekli ba ımlılık ili kisi sadece bir Parti programıyla de il, aynı zamanda bu iki grubun bile imiyle (her iki grup da. M.O. ve M.K., birbiriyle tam bir görü birli i içinde olan kimselerden meydana gelmelidir) düzenli ve sistemli ortak toplantıların düzenlenmesiyle de sa lanmalıdır. Ancak o zaman, hem M.O. Rus jandarmasının eri emeyece i bir yere yerle tirilebilir ve tutarlılı ı ile süreklili i teminat altına alınabilir; hem de M.K. bütün temel meselelerde M.O. ile görü birli i içinde bulunabilir ve hareketin bütün pratik yanlarını do rudan do ruya yönetebilece i yeterli serbestli e sahip olabilir.

Dolayısıyla, Tüzü ün Birinci Maddesi (sizin tasla ınıza göre) sadece hangi Parti organının yönetici organ olarak tarif edildi ini belirtmekle kalmamalı (bu elbette gereklidir), aynı zamanda her bir yerel örgütün, merkezi organlar olmadan Partinin bir parti olarak varlı ını sürdüremeyece i, merkezi organları olu turmak, desteklemek ve güçlendirmek için aktif bir ekilde çalı ma görevini üstlenmesi gerekti i de belirtilmelidir.

Daha sonra, Komite ile ilgili kinci Maddede, "yerel örgütü yönetmesi" gerekti ini (belki de "Partinin bütün yerel çalı maları ve bütün yerel örgütleri" demek daha iyi olurdu; ama ben, ifade ayrıntıları üzerinde durmayaca ım) ve hem i ilerden, hem de aydınlardan olu ması gerekti ini, çünkü onları iki ayrı komiteye bölmenin zararlı olaca ını söylüyorsunuz. Bu, kesinlikle ve tartı masız do rudur. Rusya Sosyal-Demokrat ı Partisinin tek bir komitesi olmalı ve bu komite de, kendilerini bütünüyle Sosyal-Demokrat faaliyetlere adanmış, sa lam inançlı Sosyal-Demokratlardan olu malıdır. Mümkün oldu u kadar çok sayıda i inin tam bir sınıf bilincine varmasına, profesyonel devrimci ve komite üyesi haline gelmesine özellikle önem vermeliyiz.[1] Bölünmü de il, birle ik tek bir komite oldu unda, komite üyelerinin birçok i iyi ki isel olarak tanınmaları istemi

özel bir önem kazanır. ilerin arasında olup biten her eye önderlik edebilmek için, her yere ula mak, çok sayıda insan tanımak ve bütün yol ve yöntemleri tanımak, bilmek zorunlulu u vardır. Bu yüzden, komite, i i sınıfı hareketinin bizzat i çilerin arasından çıkacak belli ba ılı bütün önderlerini olanaklar ölçüsünde kapsamalıdır. Komite, yerel hareketi bütün yönleriyle yönetmeli ve Partinin bütün yerel kurulu larının, güçlerinin ve araçlarının sorumlulu ğunu üstlenmelidir. Siz komitenin nasıl kurulması gerekti inden söz etmemi siniz; ama bu durumda özel kurallar koymanın pek o kadar gerekli olmadı ı konusunda da kar ılıklı mutabakata varaca ımıza sanıyorum; komitenin nasıl kurulması gerekti i meselesi, Sosyal-Demokratların yerinde ve yerelde tespit edecekleri bir meseledir. Ama belki de unu belirtmek gerekiyor: komiteye yeni üyelerin alınması, komite üyelerinin ço unlu nunun (ya da üçte ikisinin vb.) kararıyla gerçekleştirilmeli ve komite, ili ki listelerinin güvenilir (devrimci açıdan) ve sa lam (siyasi anlamda) ellere verilmesine dikkat göstermeli ve yedek üyeleri önceden hazırlama konusunda kaygı ta ımalıdır. M.O. ve M.K.'mız oldu u zaman, yeni komiteler ancak bunların katılımı ve onayıyla kurulmalıdır. Komitelerde mümkün oldu unca çok fazla sayıda üye bulunmamalı (ki bu üyeler yüksek nitelik sahibi olsunlar ve devrimci profesyonellik konusunda daha iyi uzmanla abilsinler), ama aynı zamanda komiteler, çalı manın bütün yönlerinin üstesinden gelebilecek, komitenin tam olarak temsil edilmesini ve kararları uygulamasını sa layabilecek yeterli sayıda üyeyi de kapsamalıdırlar. Üyelerin sayısı oldukça fazla ve sık sık toplanmaları da tehlikeli olursa, o zaman komite içinden özel ve çok küçük bir yürütme grubu (diyelim, be ya da daha az ki iden meydana gelen) olu turmak gerekebilir. Ama bu gruba kesinlikle komitenin sekreteri ve çalı manın genelinin pratik yönetimine en uygun nitelikte olanlar girmelidir. Tutuklamalar oldu u takdirde çalı manın kesintiye u ramaması için, bu gruba yedek üyeler belirlenmesi de özellikle önemlidir. Yürütme grubunun faaliyetleri ve bu grubun bile iminin belirlenmesi komitenin genel toplantısının onayına tabi olmalıdır.

Ayrıca, komiteden sonra, onun altında u kurulu ları öneriyorsunuz: 1) tartı ma ("en iyi" devrimcilerin toplantıları); 2) bölge çalı ma grupları; 3) bu bölge çalı ma gruplarının her birine ba ılı birer propaganda çalı ma grubu; 4) fabrika çalı ma grubu; ve 5) belli bir bölgedeki fabrika çalı ma gruplarının delege "temsilcilerinin toplantıları". Komitenin altındaki bütün di er organların (üstelik sizin saydıklarınızın yanı sıra, daha

Lenin'den: "Bir Yolda a..." (4. sayfadan devam)

çok ve son derece çe itli organlar da olmalıdır) komiteye tabi olmaları gerekti i ve bölge grupları (çok büyük ehirlerde) ve fabrika grupları (her zaman ve her yerde) bulunması gerekti i konusunda size tamamen katılıyorum. Ama sanırım, birçok ayrıntıda sizinle aynı kanıda de ilim. Mesela, "tartı ma toplantıları"nın tamamen gereksiz oldu u kanısındayım. "En iyi" devrimcilerin hepsi de komitede olmalı ya da özel bir çalı maya katılmalıdır (basım, ula tırma, ajitasyon gezileri ya da sözgelimi, bir pasaport bürosunun, ajan ve provokatörlerle mücadele eden öncü müfrezelerin ya da ordu içinde grupların vb. örgütlenmesi).

"Danı ma Toplantıları" komite ve her semtteki ve her fabrikadaki propaganda, i kolu (dokumacılar, makina i çileri, deri i çileri vb.), ö renci, edebiyat vb. çalı ma gruplarında yapılacaktır. Danı ma Toplantıları niçin özel bir kurulu u gerektirsin?

Devamla. Çok haklı olarak, Iskra'ya do rudan yazı yazma imkanının "her isteyen"e tanınmasını istiyorsunuz. Ne var ki, "do rudan" sözü, gazetenin bürosunun ya da adresinin "her isteyen" tarafından bilinmesi ve geli -gidi olana ı sa lanması ekinde anla ılmamalı; ancak, dileyen herkesin mektupları yazı kuruluna vermesi (ya da göndermesi) zorunlu olmalıdır. Elbette adresler oldukça geni bir çevre tarafından bilinmelidir, ama her isteyene verilmemeli, sadece güvenilir ve konspirasyon kurallarına uyma yetene ine sahip oldukları bilinen devrimcilere verilmelidir. Belki de, sizin önerdi iniz gibi, her bölgeye bir ki iye de de il, birçok ki iye verilmeleri gerekebilir. Aynı zamanda, çalı mamıza katılan herkesin, tek tek her bir çalı ma grubunun kararlarını, isteklerini, dileklerini komitenin ve ayrıca M.O. ve M.K.'nin dikkatine sunma hakkına sahip olması gerekir. E er bunu sa larsak, Parti i çilerinin "tartı ma toplantıları" gibi son derece hantal ve gizlilik kurallarına aykırı bir eye gerek kalmadan, verimli danı ma toplantıları sa lamı olaca ız. Elbette mümkün oldu u kadar çok sayıda ve çe itli ki i ile ikili görü meler gerçekle tirmeliyiz; ama burada her ey gizlili e uymaya ba lıdır. Rusya'da genel toplantılar ve bulu malar ancak pek seyrek ve istisnai olarak mümkündür ve "en iyi devrimcilerin" bu toplantılara katılmalarına izin verilirken bir kat daha uyanık olmak gerekir, çünkü ajan ve provokatörlerin bu toplantılara sızmaları ve toplantıya katılanlardan birini izlemeleri genellikle daha kolaydır. Sanırım öyle yapmak daha do ru olur: büyük bir genel toplantı (diyelim, 30 ile 100 ki i arasında) düzenlemek mümkün oldu unda (mesela, yazın ormanda ya da bu amaç için özel olarak sa lanmış konspiratif bir dairede), komite "en iyi devrimciler"den bir ya da ikisini göndermeli ve toplantıya uygun ki ilerini katılmasını, yani mesela

fabrika çalı ma gruplarının mümkün oldu u kadar çok sayıda güvenilir üyesinin davet edilmesi sa lanmalıdır. Ama bu toplantılar kalıcı bir organ haline getirilmemeli, Tüzü e dahil edilmemeli, periyodik olarak düzenlenmemeli ve her toplantı katılımcısının o ortamdaki herkesi tanımamaları biçiminde örgütlenmelidir. Bu u demektir; tüm "temsilcilerin" çalı ma gruplarından geldi i v.s. gibi. te bu yüzden, sadece "tartı ma toplantıları"na de il, aynı zamanda "temsilci bulu maları"na da kar ıyım. Bu iki kurulu un yerine, öyle bir kural konulmasını önerece im. Komite, harekette pratik olarak yer alanların mümkün oldu u kadar çok sayıda ve genel olarak da i çilerin katılaca ı büyük toplantılar düzenlenmesini sa lamalıdır. Toplantının yeri, zamanı, gere i ve toplantıya kimlerin katılaca ı, böyle i lerin gizli organize edilmesinden sorumlu olan komite tarafından tespit edilmelidir. Do aldır ki bu toplantılar açık havada, ormanda vb. i çiler tarafından düzenlenen süreklilik niteli i olmayan i ç i toplantılarını engelleyici olmamalıdır. Belki de Tüzükte bu konuyla ilgili bir ey söylememek daha bile iyi olur.

Bölge gruplarından devam edersek onların en önemli görevlerinden birinin, yayınların düzenli olarak da ıtılmasını örgütlemek oldu u konusunda, size tamamen katılıyorum. Sanırım, bölge grupları esas olarak komiteler ile fabrikalar arasında aracılık ve hatta ilk planda kuryelik görevini yerine getirmelidirler. Bölge gruplarının ana görevi ilk planda, komiteden gelen yayınların konspiratif ko ullarda gerçek da ıtımı olmalıdır. Bu en yüksek görevdir, çünkü e er biz da ıtım yapan özel bir bölge grubu ile o bölgedeki bütün fabrikalar ve o bölgedeki mümkün oldu u kadar çok sayıda i ç i evi arasında düzenli bir ba kurabilirsek, bu hem gösteriler, hem de bir ayaklanma açısından büyük önem ta ıyacaktır. Yayınların, bro ürlerin, bildirilerin, ça rıların hızlı ve düzenli bir biçimde da ıtılmasını aksamadan düzenlemek ve örgütlemek ve bu amaçla kadrolardan bir temsilciler a ı e itmek demek, ilerideki gösterilerin ya da ayaklanmanın hazırlık çalı malarının büyük bir kısmının gerçekle tirilmi olması anlamına gelmektedir. Yayınların da ıtımının örgütlenmesine bir huzursuzluk, grev ya da kar ılık zamanında ba lamak çok geç olur. Bu çalı ma ancak, da ıtımın kesinlikle ayda iki ya da üç defa uygulanması ile denenerek ö renilir. E er elde gazete yoksa, bildiri da ıtılabilir ve da ıtılmalıdır da; ama da ıtım aparatının bo kalmasına asla izin verilmemelidir. Bu aparat öylesine mükemmel bir duruma getirilmelidir ki, mesela bütün bir St. Petersburg i ç i sınıfını bir olaydan bir gecede haberdar edebilmeli ve harekete geçirebilmelidir. Bu asla hayalci bir hedef de ildir; yeter ki, bildiriler merkezden daha dar aracı çalı ma gruplarına, onlardan da

da ıtıcılara sistemli bir ekilde aktarılabilsin. Kanımca, bölge gruplarının görevi ula tırma ve aracılık istasyonu dı ina ta ırılmamalıdır; veya daha do ru söylesek, sadece büyük bir dikkatle yapılmalıdır, de ilse çalı manın bütünü ve konspirasyonu tehdit eder. Hiç üphe yok ki, bütün Parti sorunlarının tartı ıldı ı toplantılar bölge çalı ma gruplarında da yapılacaktır, ama yerel hareketin bütün genel meselelerine ili kin kararlar sadece komite tarafından alınmalıdır. Bölge gruplarının ba ımsız hareket etmesine, bildirilerin aktarılması ve da ıtılmasının sadece teknik yanı çerçevesinde izin verilmelidir. Bölge gruplarının bile imi komite tarafından tespit edilmelidir, yani komite kendi üyelerinden bir ya da ikisini (ya da komitede bulunmayan yolda ları) u ya da bu bölgeye delege olarak atar ve onlara bir bölge grubu kurmaları talimatını verir; aynı ekilde, bu bölge grubunun bütün üyeleri de komite tarafından seçilir. Bölge grubu, komitenin bir koludur ve bütün yetkilerini komiteden alır.

imdi de, propaganda çalı ma grupları konusuna geçiyorum. Propaganda güçlerimizin fakirli i yüzünden, bu çalı ma gruplarını tek tek her semtte örgütlemek hem epeyce zordur, hem de pek istenen bir ey de ildir. Propaganda, komitenin bütünü tarafından uyum içinde yürütülmeli ve kesinlikle sıkı bir merkezîyetçi yapıya sahip olmalıdır. Dolayısıyla, bu konuda öyle dü ünüyorum: Komite çe itli üyelerine, bir propagandacılar grubu kurmaları talimatını verir (bu propagandacılar grubu, komitenin bir kolu ya da komitenin organlarından biri olur). Bu grup, gizlili i korumak için bölge gruplarının hizmetlerinden yararlanarak, bütün ehirde ve komitenin "yetki alanı içine giren" bütün yörelerde propaganda yürütülmelidir. Bu grup, gerekirse, alt gruplar kurabilir ve mesela, bazı görevlerini bu alt gruplara devredebilir. Ama bütün bunlar ancak komitenin onayıyla yapılabilir. Komite, her zaman ve kesinlikle, harekette ili kilenen gruba, alt gruba ve çalı ma grubuna kendi delegesini atama hakkına sahip olmalıdır.

Aynı tarzda bir görevlendirme, komite ya da organlara ve harekete hizmet eden çe itli grupların hepsine uygulanmalıdır. Örne in, yüksek ve orta dereceli okullardaki ö renci gruplarına; devlet memurları arasındaki taraftar gruplarına; ula tırma, basın ve pasaport gruplarına; konspiratif mekan sa layan gruplara; ajanların izini sürerek onları tespit etmekle görevli gruplara; askerler arasındaki gruplara; silah sa lamakla görevli gruplara; "maddi gelir getiren giri imler"i örgütleyen gruplara vb. uygulanmalıdır. Gizli bir örgütü yönetmenin bütün sanatı, mümkün olan her eyden yararlanmakta, "herkese ve her ki iye görev vermekle" ve aynı zamanda bütünsel olarak hareketin önderli ini, sadece otoriteye

Lenin'den: "Bir Yolda a..." (5. sayfadan devam)

dayanarak de il, saygıya, enerjiye, daha fazla tecrübeye, çok yönlülü ve daha fazla yetene e sahip olarak elde tutmakta yatar. Bu tespiti, e er merkezde ola anüstü yetkilere sahip yeteneksiz bir kimse bulunursa mutlak merkezîyetçili in hareketi kolayca mahvedebilece i yolundaki malum muhalefet itiraz olana ına kar ı belirtiyorum. Bu hiç üphesiz mümkündür, ama bu seçimle ya da desentralizasyon ile giderilemez; bunların geni ölçüde uygulanmasına kesinlikle göz yumulamaz ve bunlar, otokrasi ko ulları altında yürütülen devrimci çalı mada kesinlikle son derece zararlıdır. Buna kar ı önlem tüzük olmaz; ancak "yolda ça uyarı", alt grupların kararlar almalarından ba layarak, MO ve MK'ya ba vuru yoluyla geli tirerek (en kötü durumda) tamamen yeteneksiz olan yönetim organının da ıtılmasıyla sa lanabilir. Komite, devrimci çalı manın çe itli yönlerinin çe itli yetenekleri gerektirdi ini ve bir örgütleyici olarak hiç i e yaramayan bir kimsenin bazan bir ajitator olarak yeri doldurulamayacak olabilece ini ya da derin konspiratif disipline uygun olmayan birisinin mükemmel bir propagandacı olabilece ini vb. göz önüne alarak, mümkün en ayrıntılı i bölümünü sa lamak için çaba harcamalıdır.

Bu arada, propagandacılar konusuna de inmi ken, bu mesle in yeteneksiz ki ilere yüklenerek propaganda seviyesinin dü ürlmesini birkaç kelimeyle dile getirmek isterim. Bizde bazen her ö renci -ayrım yapılmaksızın- propagandist olarak görülüyor ve tüm gençler ona bir "çalı ma grubu verilmeli" isteminde bulunuyorlar. Buna kar ı mücadele edilmelidir, çünkü bu uygulama çok büyük zararlar vermektedir. İkelerde sonuna kadar tutarlı ve gerçekten yetenekli çok az propagandacı vardır (ve böyle bir propagandacı olabilmek için insanın çok okuması ve deneyim kazanması gerekir); dolayısıyla, böyle kimseler uzmanla tırılmalı, tamamen bu tür çalı maya verilmeli ve onlara büyük özen gösterilmelidir. Bunlar, haftada birkaç seminer vermeli ve gerekti inde ba ka ehirlere gönderilmelidirler; genellikle, yetenekli propagandacıların çe itli ehirlere seyahat etmesi sa lanmalıdır. Ama yeni ba layan gençleri esas olarak daha fazla pratik görevler içine çekmeliyiz; ö rencilerin çalı ma gruplarını yönetmelerine iyimser bir ekilde "propaganda" adı verilmekte ve buna bakılarak, onlara pratik görevler verilmesi ihmal edilmektedir. Elbette, ciddi pratik i ler köklü bir e itimi de gerektirir; ama gene de, bu alanda "yeni ba layanlar"a daha kolay görev bulunabilir.

imdi de. fabrika çalı ma gruplarına gelelim. Bunlar bizim için özellikle önemlidir: hareketin temel gücü, büyük fabrikalardaki i çilerin örgütlenmesinde yatmaktadır, çünkü büyük i letmeler (ve fabrikalar) i çi sınıfının sadece sayı bakımından hakim kesimini

de il, aynı zamanda daha da önemlisi, etki geli me ve sava ma gücü bakımından da hakim kesimini kapsamaktadır. Her fabrika, bizim kalemiz olmalıdır. Bunun için de, her "fabrika" i çileri örgütü, içine yönelik konspiratif, dı a yönelik de o ölçüde "dal budak salmalı", yani dı ili kilerinde herhangi bir devrimci örgüt gibi antenlerini elden geldi ince uza a ve mümkün oldu u kadar çok yöne uzatmalıdır. Burada da, bir grup devrimci i çinin kaçınılmaz olarak yönetici ve "hakim" çekirde i olu turması gerekti ini önemle belirtiyorum. "Fabrika" çalı ma gruplarında, geleneksel tipte saf i çi ya da saf sendikal Sosyal-Demokrat örgütlenmeyi tamamen terketmeliyiz. Fabrika grubu ya da i letme komitesi (çok sayıda ki iden olu an öteki gruplardan ayırd edilebilmesi için), fabrikadaki bütün Sosyal-Demokrat çalı mayı yürütme yetkilerini ve talimatlarını do rudan do ruya komiteden alan çok az sayıda devrimciden meydana gelmelidir. Fabrika komitesinin her üyesi, kendini komitenin bir temsilcisi olarak görmeli, komitenin bütün talimatlarına uymalı ve "sava alanındaki ordu"nun bütün "yasa ve gerekliliklerine" uymalıdır; katılmı oldukları bir ordudan, sava zamanında, üst organ izni olmadan ayrılma hakları yoktur.

Dolayısıyla fabrika komitesinin bile imi, çok büyük önem ta rıyan bir meseledir ve komitenin ba lıca görevlerinden biri de, bu alt komitelerin düzgün bir ekilde örgütlenmesini sa lamaktır. Ben bunu öyle tasarlıyorum; Komite bazı üyelerine (ayrıca, sözgelimi, u ya da bu nedenden dolayı komiteye alınmamı , ama tecrübeleri, insan tanımları, zekaları ve kurdıkları ba larla çok yararlı olabilecek bazı i çilere) her yerde fabrika alt komiteleri örgütlemeleri talimatını verir. Bu grup, bölge destekçileri ile dan ır, birkaç toplantı tespit eder, fabrika alt komitelerinin aday üyelerini etraflı bir denetimden geçirir, sınırlı bir çapraz sorgulamaya tabi tutar, gerekirse söz konusu fabrikadaki alt komitenin mümkün oldu u kadar çok sayıda aday üyesini denemeye ve incelemeye çalı arak sınavdan geçirir ve en sonunda, her fabrika çalı ma grubunun üye listesini komitenin onayına sunar ya da uygun buldu u bir i çiye, tüm bir alt komiteyi kurması, aday göstermesi ya da seçmesi için yetki verilmesini önerir. Böylelikle komite aynı zamanda, kendisiyle teması, bu temsilcilerden hangisinin sa layaca ını ve temasın nasıl sa lanaca ını da tayin edebilir (genel bir kural olarak, bu temas bölge destekçileri aracılı ıyla sa lanır, ama bu kural geli tirilebilir veya de i tirilebilir).

Bu fabrika alt komitelerinin önemi göz önüne alınırsa, her alt komitenin M.O. ile do rudan haberle ebilece i bir adrese ve ili ki listesini güven altına alabilece i gizli bir yere sahip olmasına mümkün oldu u

kadar dikkat göstermeliyiz (yani tutuklama oldu unda alt komitenin hemen yeniden kurulabilmesi için gerekli bilgiler, Rus jandarmasının eri emeyece i bir yerde gizlenilmek üzere, elden geldi ince düzenli ve eksiksiz bir ekilde Parti merkezine aktarılmalıdır). Hiç üphesiz, adreslerin aktarılması komitenin istedi i biçimde ve elindeki olgulara dayanılarak yapılmalı ve bu adresleri var olmayan bir "demokratik" kurula dayanarak de ifre etme yolu izlenmemelidir. Son olarak da, birkaç üyeden meydana gelen bir fabrika alt komitesinin olu turulması yerine, komiteden bir temsilciyi (ve onun yede ini) görevlendirmekle yetinmenin bazan gerekli, hatta daha uygun olabilece ini söylemek sanırım yanlış olmayacaktır. Fabrika alt komitesi kurulur kurulmaz, ayrı ayrı görevleri olan ve farklı konspiratif derecelere sahip ve örgütsel biçimleri farklı bir dizi fabrika grubu ve çalı ma grubunu örgütlemeye giri ecektir; mesela, yayınların ula tırılmasını ve da ıtımını sa layan çalı ma grupları (bu, bize kendimizin olan gerçek bir posta servisi sa layacak tarzda, sadece yayınların da ıtımı için de il, aynı zamanda yayınları evlere kadar ula tırarak tarzda ve bütün i çilerin adreslerini ve adreslere ula ma yollarını kesin olarak tarif edecek tarzda örgütlenmesi gereken en önemli görevlerden biridir); illegal yayınları okuma çalı ma grupları; ajanların izini sürüp tespit etme grupları[2]; özel olarak sendikal hareketi ve ekonomik mücadeleyi yönetecek, uzun konu maları; konu de i tirip yetenekli bir ekilde (makinalar, denetimler vb. gibi mesleki konulara atlayabilen), tamamen legal bir biçimde nasıl ba latıp sürdüreceklerini bilen, herkesin içinde serbestçe konu abilen, insan tanıyabilen ve artları görebilen ajitator ve propagandacı çalı ma grupları vb.[3] Fabrika alt komitesi, her türden çalı ma grupları (ya da kadrolar) a ı sayesinde, bütün fabrikayı, mümkün oldu u kadar çok sayıda i çiye kapsamaya çalı malıdır. Alt komitenin faaliyetlerinin ba arısı, bu türden çalı ma gruplarının çoklu uyla, gezici propagandacıları görevlendirme yetene iyle ve hepsinin üstünde de, yayınların da ıtımındaki ve bilgilerin ve yazı maların akı nın sa lanmasında düzenli çalı manın do rulu uyla ölçülmelidir.

Özetleyecek olursak, genel örgütlenme tarzı kanımca öyle olmalıdır: tüm yerel hareketin, bütün yerel Sosyal-Demokrat faaliyetlerin ba ında bir komite bulunmalıdır. Bu komiteden, ona tabi olan ve birinci olarak, bütün bir i çi sınıfı kitlesini (mümkün oldu u kadar) kucaklayan ve bölge grupları ile fabrika (i letme) alt komiteleri biçiminde örgütlenmi icraatçı kadrolar a ına ba lı organlar ve kollar çıkmalıdır. Bu kadro a ı, barı zamanında yayın, gazete, ça rı, bro ür ve komitenin gizli yazı malarının da ıtımıyla u ra acak; sava zamanında da

Lenin'den: "Bir Yolda a..." (6. sayfadan devam)

gösterileri ve buna benzer kolektif eylemleri düzenleyecektir. kinci olarak, komite, tüm harekete (propaganda, ula tırma, her çe it yeraltı faaliyeti vb.) hizmet eden çalı ma gruplarının ve çemberlerin sorumlulu unu ta ıyacaktı. Bütün gruplar, mahfiller ve alt komiteler vb. komite organlarının ya da komite kollarının statüsüne sahip olmalıdır. Bunlardan bazıları Rusya Sosyal-Demokrat i Partisine katılmak iste inde olduklarını açıkça belirtecekler ve komite tarafından onaylandı ı takdirde Partiye katılacaklar, belli görevler üstlenecekler (komitenin talimatı ya da rızasıyla), Parti organlarının talimatlarına uymayı kabul edecekler, bütün Parti üyeleriyle aynı haklara sahip olacaklar ve komite üyeli i için do rudan aday sayılacaklardır vb.. Bazıları da Rusya Sosyal-Demokrat i ç i Partisine katılmayacaklar veya Parti üyelerince kurulmu çalı ma grupları statüsünde kalacak, ya da u ya da bu Parti gruplarına dayanacaklardır vb.

Hiç üphe yok ki, bütün iç meselelerde bütün bu çalı ma gruplarının üyeleri, tıpkı bir komitenin bütün üyeleri ile e it konumda olacaklardır. Tek istisna, mahalli komiteyle (aynı zamanda M.O. ve M.K. ile de) ki isel temas hakkının sadece komitenin bu amaçla görevlendirdi i ki iye (ya da ki ilere) ait olmasıdır. Bu ba lantı kadrosu, tüm di er açılardan, yerel komiteye, M.K.'ne M.O.'na (ahsen olmamak artıyla) önerge sunma hakkına sahip olan di er üyelerle e it durumda olacaktır. Dolayısıyla, sözkonusu istisna, asla e itlik ilkesinin bir ihlali de il, sadece keskin konspirasyon gereklerinden do an zorunlu bir imtiyaz olacaktır. "Kendi" grubuyla ilgili bir haberi M.K.'ne ya da M.O.'na ula tırmayı ba aramayan bir komite üyesi, do rudan do ruya bir Parti görevini yerine getirmemekten sorumlu tutulacaktır. Ayrıca, çe itli çalı ma gruplarının konspirasyon derecesi ve örgütlenme biçimi, görevlerinin mahiyetine ba lı olacaktır. Bu yüzden, çok çe itli örgüt biçimleri yaratılacaktır ("en katı", en dar, en sınırlı, içine kapanık örgütlenme tarzından "en serbest", en geni , en esnek ve açık örgütlenme tarzına kadar). Mesela, da itim gruplarında en keskin konspirasyon ve askeri disiplin zorunluluktur. Propagandacı gruplarında da gizlilik korunmakta, bu gruplardaki askeri disiplin çok daha dü ük düzeyde olacaktır. Legal yayınların okunması ya da sendikal ihtiyaç ve talepler üzerine tartı maların örgütlenmesi için kurulmu i ç i gruplarında daha da az gizlilik gerekecektir vb.. Da itim grupları Rusya Sosyal-Demokrat i ç i Partisi üyesi olmalı ve onun belli sayıda üyesini ve yöneticisini tanımalıdır. Çalı ma artlarını inceleyen ve sendikal talepleri tespit eden grupların ille de Rusya Sosyal-Demokrat i ç i Partisine ba lı olması gerekmez. Bir ya da iki Parti üyesiyle birlikte e itim çalı ması yapan ö renci, subay ve memur grupları bazı durumlarda bu üyelerin Partili oldu unun

farkında bile olmamalıdır vb.

Ama bir hususta, bütün bu yan gruplardan azami örgütlülük derecesini mutlaka talep etmeliyiz. öyle ki: böyle bir gruba dahil olan her Parti üyesi bu gruptaki çalı manın yönetiminden resmen sorumludur ve bu grupların her birinin bile iminin, çalı masının tüm i leyi inin ve bu çalı maların muhtevasının M.K. ya da M.O. tarafından mümkün oldu u kadar effaf olarak bilinmesi için her türlü tedbiri almakla yükümlüdür. Bu, merkezin bütün hareketi eksiksiz bir ekilde genel olarak görebilmesi, ikincisi; çe itli Parti görevlerine mümkün en geni bir çevre içinden seçim yapılabilmesi, bütün Rusya'daki benzer nitelikte olan bütün grupların (merkez aracılı ıyla) bir grubun deneylerinden yararlanabilmeleri ve ajan provokatörlerin ya da üpheli ki ilerin sızmasının önlenmesi için gereklidir. Tek kelimeyle, bu, her durumda mutlaka ve her ko ulda gereklidir.

Buna nasıl ula ılır? Komiteye düzenli raporlar sunarak, M.O.'na mümkün oldu u kadar çok sayıda raporun içeri ine yönelik bildirimler, M.K. ve mahalli komite üyelerinin çe itli çalı ma gruplarını ziyaret etmelerini sa layarak ve nihayet, bu çalı ma gruplarının ba lantılarını, yani her çalı ma grubunun çe itli üyelerinin adlarını ve adreslerini güven altına alınmak üzere (M.O. ve M.K.'nin Parti bürosuna) teslim etmeyi zorunlu kılarak. Ancak raporlar sunuldu u ve ba lantılar iletildi i zaman, belli bir çalı ma grubuna mensup Parti üyesinin görevini yaptı ı söylenebilir. Ancak o zaman Parti, bir bütün olarak, pratik çalı ma yürüten her çalı ma grubundan haberdar olacak konumda bulunur, ve ancak o zaman, tutuklamalar bizim için ürtkütücü olmaktan çıkabilir; çünkü çe itli çalı ma grupları ile temaslar korundu u takdirde, M.K.'mizin bir delegeesi için tutuklanan birinin yerine derhal yedekler bulunması ve çalı manın süreklili ini sa laması her zaman kolay olur. O zaman bir komitenin tutuklanması bütün aparatı imha edemez, sadece, yedekleri her zaman hazır bekleyen yöneticileri götürür. Sakın, gizlili i korumak gerekti i için raporların ve ili kilerin iletilmesi imkansızdır, denmesin. Yeter ki istek olduktan sonra ve komitemiz, bir M.K.'miz ve bir M.O.'ımız oldu u sürece, raporları ve ili kileri teslim etmek (ya da göndermek) her zaman mümkündür ve her zaman da mümkün olacaktır.

Biz imdi tüm parti örgütünün ve parti faaliyetinin çok önemli bir ilkesine geldik: Hareketin ideolojik ve pratik yönetimi ve proletaryanın devrimci mücadelesi açısından mümkün en fazla merkeziyetçilik bir yandan ne kadar gerekliyse; öte yandan, Parti merkezinin (ve dolayısıyla bir bütün olarak Partinin) hareketten sürekli haberdar edilmesi ve Partiye kar ı sorumluluk açısından,

mümkün en fazla desentralizasyon gereklidir. Hareketi, mümkün olan en az sayıda, deneyli ve sınamı kadrolardan olu an profesyonel devrimci gruplar yönetmelidir. Proletaryanın (ve di er halk katmanlarının), de i ik kesimleri, en çe itli ve en farklılık ta ıyan gruplarına kadar ve mümkün olan en çok sayıda, harekete katılmalıdır. Parti merkezinin elinde her zaman, sadece bu grupların her birinin faaliyetine ili kin kesin bilgi de il, aynı zamanda bunların bile imine ili kin mümkün oldu u kadar eksiksiz bilgi de bulunmalıdır. Hareketin yönetimini merkezile tirmeliyiz. Aynı zamanda (istihbarat olmadan merkeziyetçilik mümkün olamayaca ina göre, sırf bu nedenden dolayı) Partinin tek tek üyeleri, Partinin çalı malarına tek tek katılanlar ve Partiye dahil olan ya da ba lı bulunan her çalı ma grubu açısından, Partiye olan sorumlulu u mümkün oldu u kadar desentralize etmeliyiz. Bu desentralizasyon, devrimci merkeziyetçili in zorunlu bir ön artı ve zorunlu bir düzelticisidir. Ancak merkeziyetçilik sonuna kadar uygulandı ı ve bir M.K.'miz ve bir M.O.'mız oldu u zaman, ne kadar küçük olursa olsun her grubun onlarla haberle ebilmesi -ve sadece haberle ebilmesi degil, yılların tecrübesiyle kurulmu bir sistemin sonucu olarak düzenli bir ekilde haberle ebilmesi- mümkün olacaktır. Bir yerel komitenin tesadüfi talihsiz bile iminden do abilecek vahim sonuçlar ancak o zaman giderilebilecektir.

Artık Parti içinde gerçek bir birli e ve gerçek bir yönetim merkezinin kurulmasına yakla tı mıza göre, unu akıldan çıkarmamalıyız: e er aynı zamanda, hem merkeze kar ı sorumluluk açısından, hem de merkezin, Parti makinasının bütün di li ve çarklarından haberdar edilmesi açısından azami desentralizasyon uygulamazsak, bu merkez güçsüz kalacaktır. Bu desentralizasyon, genellikle hareketimizin en acil pratik ihtiyaçlarından biri sayılan i bölümünün öteki yüzünden ba ka bir ey de ildir. E er Parti merkezi, eski tipte yerel komiteler tarafından do rudan pratik çalı madan koparılmaya devam ederse, ne belli bir örgütün yönetici organ olarak resmen tanınması, ne de resmi bir M.K.'nin kurulması, hareketimizin gerçekten birlik içinde ve sa lam bir militan Partinin yaratılmasını sa layamayacaktır. Eski tipte yerel komiteler, kendini belli tipte bir devrimci çalı maya yo unla tırmayan, özel bir görev konusunda sorumluluk üstlenmeyen, bir i i yükledikten sonra onu derinlemesine inceleyip hazırlayarak sonuna kadar götürmeyen, keskin lafazanlıkla muazzam bir vakit ve güç heba eden, her biri her çe it i le u ra an bir insan yı nından meydana gelirler. Öte yandan, büyük bir ö renci ve i ç i çalı ma grubu yı nı vardır ve bunların yarısı komitenin tamamen bilgisi dı ındadır; yarısı da komitenin kendisi gibi hantal, komitenin

Lenin'den: "Bir Yolda a..." (7. sayfadan devam)

kendisi gibi uzmanlıktan yoksun, komitenin kendisi gibi profesyonel devrimcilerin tecrübelerinden ders çıkarmakta ve bu kalarının tecrübelerinden yararlanmakta gönülsüz ve komitenin kendisi gibi "her ey hakkında" bitmez tükenmez toplantılara, seçimlere ve tüzük taslaklarına batmış durumdadırlar.

Merkezin düzgün çalışabilmesi için, yerel komiteler kendilerini yeniden örgütlemelidirler; uzmanla malı, "somut" i yapan örgütler haline gelmeli ve u ya da bu pratik alanda gerçek "sonuç alıcı duruma" eri melidirler. Merkezin (imdiye kadar oldu u gibi) ö üt vermek, ikna etmek ve tartı makla kalmaması, orkestrayı gerçekten yönetebilmesi için, kimin hangi kemarı nerede ve nasıl çaldı ını; her çalgının çalınması için talimatın nerede ve nasıl alındı ını ya da alınmakta oldu unu; (müzik kulak tırmalamaya ba ladı ında) kimin nerede ve niçin hata yaptı ını; ve hatanın giderilebilmesi için kimin nereye ve nasıl aktarılması gerekti ini kesin olarak bilmesi gerekir. Açıkça söylemek gerekir ki, bugün için, bir komitenin gerçek iç çalı ması hakkında bildirimleri ve genel yazı maları dı ında ya hiçbir ey bilmiyoruz, ya da arkadaş larımızın ve yakın dostlarımızın anlattı ı kadarını biliyoruz. Ama Rusya i çi sınıfı hareketine önderlik edebilen ve otokraziye kar ı genel bir saldırıya hazırlanan dev bir Partinin kendisini bu kadarıyla sınırlayaca ını dü ünlemek gülünç olur. Komite üyelerinin sayısı azaltılmalıdır. Bu üyelerden her birine hesap vermekle yükümlü tutulaca ı kesin, özel ve önemli bir görev verilmelidir. Özel, çok küçük bir yönetici merkez kurulmalıdır. Komiteyle her büyük fabrika arasında ba lantıyı kuran, yayınların düzenli da ıtımını yürüten ve merkeze, bu da ıtımın ve çalı maların tüm i leyi inin tam bir portresini sunan bir icraatçı destekçi a ı geli tirilmelidir. Ve son olarak, çe itli çemberler ve çalı ma grupları kurulmalı ve bunlar çe itli görevleri üstlenmeli ya da Sosyal-Demokratlara yakın olan, onlara yardım eden ve Sosyal-Demokrat olmaya hazırlanan ki ileri birle tirmelidirler. Ancak bunlar yapıldı ı takdirde, komite ve merkez, bu çalı ma gruplarının faaliyetinden (ve bile iminden) sürekli haberdar olabilir. St. Petersburg komitesinin ve bütün di er Parti komitelerinin yeniden örgütlenirken izleyecekleri çizgiler bunlardır ve tüzük meselesinin o kadar önemsiz olmasının nedeni de budur.

Önerimizin amacını daha berrak bir ekilde ortaya koyabilmek için, i e Tüzük tasla ının tahliliyle ba lamı tım. Ve sanırım, buraya kadar anlattıklarımın, Tüzük olmadan da; onun yerine, her çalı ma grubu ve çalı maların her yönü hakkında düzenli raporlar verilmesini koyarak da i leri yürütmenin mümkün olabilece i, okurun gözünde açıklık kazanmı tır. Tüzü e ne

konulabilir? Komite, herkesin çalı masını yönetir (bu zaten yeterince açık). Komite, bir yürütme grubu seçer (bu her zaman gerekli de ildir; gerekli oldu u zaman da bir Tüzük meselesi de il, merkezi, bu grubun bile iminden ve yedekler hakkında haberdar etme meselesidir). Komite, çe itli çalı ma alanlarını üyeleri arasında da ıtır ve her üyeyi, komiteye düzenli rapor sunmakla ve M.O. ve M.K.'ni çalı maların geli iminden haberdar etmekle yükümlü tutar (burada da, Tüzü e, güçlerimizin azlı ı nedeniyle sık sık uygulanamayacak bir hüküm koymaktansa, bütün görevlendirmelerden merkezi haberdar etmek daha önemlidir). Komite üyelerinin kimler oldu u kesinlikle belirlenmelidir. Komite kooptasyon yöntemi ile tamamlanır. Komite, bölge grupları, fabrika alt komiteleri ve belli grupları tayin eder (e er bunları sıralamaya kalkarsak sonu gelmez ve bunları Tüzükte yakla ık olarak sıralamanın hiçbir gere i de yoktur; merkezi bunların örgütlenmelerinden haberdar etmek yeterlidir). Bölge grupları ve alt komiteler u çalı ma gruplarını örgütlerler... Bugün için Tüzü e böyle bir madde koymak son derece yararsız olur. Çünkü bu türden çe itli grupların ve alt grupların faaliyetleri konusunda genel bir Parti tecrübesine sahip de iliz (birçok yerde bundan tamamen yoksunuz). Bana kalırsa, böyle bir tecrübe edinmek için gerekli olan, Tüzük de il, Parti içi raporlamanın oturtulmasıdır. u sıralar, yerel örgütlerimizden her biri, en azından birkaç ak amını Tüzük tartı masıyla geçiriyor. Bunun yerine, her üye, bu zamanı, tüm Partiye sunmak üzere, kendi çalı ması hakkında ayrıntılı ve iyi hazırlanmış bir rapor düzenlemeye ayırsa, çalı malar yüz kat daha ilerler.

Tüzü ün yararsız olmasının nedeni, sadece devrimci çalı manın daima kesin bir örgütlenme biçimine uymaması de ildir. Hayır, kesin bir çalı ma biçimi gereklidir ve biz bütün çalı malarımıza mümkün oldu u kadar böyle bir biçim vermeye çalı malıyız. Buna, genellikle sanıldı ından çok daha büyük ölçüde izin verilebilir ve bu, Tüzük sayesinde de il, sadece ve sadece (bunu durmadan tekrarlamalıyız) Parti merkezine kesin bilgi iletmekle sa lanabilir. Ancak o zaman, gerçek bir sorumlulu a ve (parti içi) ya ama dayanan gerçek bir örgütlenme biçimimiz olacaktır. Aramızdaki ciddi çatı maların ve fikir ayrılıklarının "Tüzü e uygun" oylama yoluyla de il de, mücadeleyle ve "ayrılma" tehditleriyle halledildi ini hangimiz bilmiyoruz? Parti ya amının son üç dört yılı boyunca, komitelerimizin ço unun geçmi i böyle iç çeki melerle doludur. Ne yazık ki, bu çeki meler kesin bir biçim almamı tır. E er almı olsaydı, Parti için çok daha ö retici olur ve bizden sonrakilerin tecrübelerine çok daha fazla katkıda bulunmu olurdu. Ne var ki, böylesine yararlı ve zorunlu bir kesin örgütlenme biçimini hiçbir Tüzük yaratamaz;

bu ancak ve ancak Parti içi kamuoyuyla yaratılabilir. Otokrazi yönetimi altında, Parti merkezini Parti olaylarından düzenli olarak haberdar etmekten ba ka bir Parti içi ya am yöntemimiz ya da aracımız olamaz.

Ve ancak biz Parti içi ya amın yasallıklarını geni çapta uygulamasını ö rendikten sonra, çe itli örgütlerin i leyi i konusunda gerçekten tecrübe sahibi olabilir; ancak yılların böylesine kapsamlı tecrübesine dayanarak, sadece ka ıt üzerinde kalmayacak bir tüzük hazırlayabiliriz.

1. ve 11. Eylül 1902 tarihleri arasında yazıldı. (Gregoryan takvimine göre 14. ve 24.9.)

İk defa 1902 yılında hektograf baskıyla yayınlandı.

1904'te RSD P Merkez Komitesince basılan bro ürün metnine uygun olarak Almanca yayınlanmı tır

Lenin Tüm Eserler, (Almanca) Cilt 6, Sayfa 217-244; Dietz Verlag Berlin, 1975

Dipnotlar

[1] Komiteye, i çi kitleleriyle en çok ba ı olan ve i çi kitleleri arasında en fazla "saygınlı ı olan" devrimci i çileri almaya çalı malıyız.

[2] çilere unu anlatmalıyız: ajanların, provokatörlerin ve hainlerin öldürülmesi bazen elbette kaçınılmaz olabilir. Ama bunu sistemle tirmek, hiç istenilmeyen ve hatalı bir eydir. Ajanları izleyip açı a çıkararak zararsız kılmak bir örgüt kurmaya çalı malıyız. Ajanların kökünü kurutmak imkansızdır, ama onları de ifre edecek ve i çi sınıfı kitlelerini e itecek bir örgüt kurmak hem mümkün, hem de gereklidir.

[3] Aynı zamanda, gösterilerde ve hapisten adam kaçırma eylemlerinde vb. görevlendirilmek üzere, askeri e itim görmü ve özellikle güçlü ve atılgan i çilerin alındı ı sava gruplarına da ihtiyacımız var.

Açıklayıcı Not:

Yazıda geçen almanca "Zirkel" kavramının türkçede bire bir kar ılı ı yok. Aslında teknik olarak tam kar ılı ı "pergel" oluyor. Ancak almancada kastedilen "Zirkel", pergelle çizilen 360 derecelik daire veya çember anlamına geliyor. Yani insanların bir daire gibi oturup toplanmaları anlamında. "Okuma çemberi", "Fabrika çemberi", "Gençlik çemberi" gibi. Burada kastedilen bir, iki partili ile partiye yakın kadro adaylarının ve simpatizanların birlikte olu turdukları çemberlerdir. Biz bu çeviride, "çember" kavramı türkçe terminolojimizde pek kullanılmadı ı için, onun yerine "çalı ma grubu" kavramını kullandık. (Ç.N.)